

תלמודו בידו

דף נד עמוד א

א] האם תקיעה תרועה תקיעה הן מצוה אחת או שלש מצוות, ומהי הנפקא מינה בזה ?

ב] מנין שכל תרועה טעונה תקיעה לפניה ותקיעה לאחריה ?

ג] כמה תקיעות הוסיפו בתוך החג ?

ד] כמה תקיעות תקעו בערב שבת של סוכות ?

ה] אלו תקיעות שבמקדש לא תקעו מחמת השבת ?

א] חכמים: שלש מצוות נפרדות. שהרי כשהקהיל משה את הקהל תקעו ולא הריעו. לכן מותר להפסיק בין התקיעות. ולר' יוחנן אפילו הפסקה גדולה.

ר' יהודה: מצוה אחת, שנאמר "ותקעתם תרועה", התורה קוראת לתרועה "תקיעה". לכן אין מפסיקים בין תקיעה תרועה ותקיעה, אלא כדי נשימה. ולהקהיל העם די בתקיעה. כיון שהיא רק סימן שיבואו, ואינה מצוה.

ב] נאמר "ותקעתם תרועה", "תרועה יתקעו", מכאן שתוקע קודם ואחר התרועה.

ג] שתים עשרה. כשירדו תקעו שלש בשער ניקנור, ושלש בשער התחתון וכשהגיעו לעזרת נשים. וכשחזרו עם המים תקעו עוד שלש בשער המים.

לחכמים: כשירדו תקעו עוד שלש במעלה העשירית.

אך ספק אם היינו מעלה העשירית מלמעלה או מלמטה.

לר' אליעזר בן יעקב: תקעו שלש נוספות בשעה שזקפו את הערבה על גבי המזבח.

ד] ארבעים ושמונה. שלש לפתיחת השערים. תשע למילוי המים. שלש בשעה שזקפו את הערבה בצירי המזבח. תשע לתמיד של שחר, ותשע לתמיד של בין הערבים. תשע למוסף. שש להבטיל העם ממלאכה ולהבדיל בין קדש לחול.

ה] ר' זירא: שלש של פתיחת השערים, שאינן מצוה אלא סימן שיבואו לעבודה במקדש. רבא: של מילוי המים ושהיו ממלאים את המים מערב שבת, ושל זקיפת הערבה [לראב"י].